

[Elmqvist.]

at man satte en eller flere unge Mænd om Bord paa de Sejlskibe, der er for Haanden. Ved de Undersøgelser, der har været foretaget desangaaende, har det imidlertid vist sig, at denne Vej ikke er farbar, idet der ikke formentes at være tilstrækkelige Skibe dertil.

Under Udvalgets Behandling af Sagen er det derefter blevet nærmere undersøgt, om der kunde træffes en anden Ordning ved Hjælp af de forhaandenværende Sejlskibe. Der har, som det fremgaar af Betænkningen, været rettet Forespørgsel til Dansk Sejlskibsrederiforening herom, ligesom man ogsaa har afæsket denne Forening en Erklæring om dens Syn paa unge Sømands Uddannelse paa Skoleskib i Forhold til deres Uddannelse paa Sejlskibe. Foreningens Svar findes under Bilag 6 i en Skrivelse fra Bestyrelsen, og jeg vil gerne have Lov til at læse op, hvad Bestyrelsen svarer paa denne Forespørgsel vedrørende den bedste Ordning af Uddannelsen af unge Sømænd:

„Bestyrelsen mener, at det vilde være den bedste Løsning af Skoleskibsspørgsmaalet, hvis Staten overtog f. Eks. 10 større Sejlskibe og herpaa uddannede det fornødne Antal Elever, idet de unge Mennesker paa denne Maade fik en langt mere praktisk og alsidig Uddannelse, herunder ogsaa Kendskab til Lastning og Losning, hvilket ikke sker paa det projekterede Skoleskib.“

Endvidere foreligger der fra Sekretæren, den ledende Mand indenfor Sejlskibsrederiforeningen for mindre Skibe, Udtalelser, som gaar i samme Retning. Jeg vil gerne have Lov til ganske kort at citere, hvad denne Mand, Translatør Rasmussen i Svendborg, udtaler vedrørende dette Spørgsmaal. Efter at have været inde paa Betydningen af, at de unge Sømænd faar en sømandsmæssig Uddannelse, siger han med Henblik derpaa:

„Men saa nytter det ikke at bygge store Skoleskibe med 80—100 Elever. Der gaar netop det bedste i den intime sømandsmæssige Uddannelse tabt: Det mener jeg, vi allerbedst naar i vore tremastede Skonnerter. Vi har ca. 100 af de større Sejlskibe tilbage, og vi uddanner aarlig ca. 100 Navigatorer. De vil altsaa alle kunne faa den bedste

sømandsmæssige Uddannelse. Man skal ikke gaa til Regeringen for at faa Staten til at opretholde Sejlskibserhvervet som saadant ved Tilskud og Laan, men for at bevare Skibene i Forbindelse med Navigatorernes Uddannelse. Det vil være langt naturligere og bedre end kunstige Skoleskibe.“

Ogsaa fra Dampskibskredse har man udtalt Tilslutning til en saadan Ordning, selv om Dampskibsrederiforeningens Bestyrelse, som det fremgaar af et Bilag til Betænkningen, er gaaet derimod.

Et Forsøg i Retning af at omdanne et Sejlskib til Skoleskib er alt foretaget af Skibsreder Lauritzen med Skonnerten „Fanø“, og som det fremgaar af Aftryk af en Artikel, som Skibsreder Lauritzen har skrevet om sine Erfaringer paa dette Omraade, er dette Forsøg faldet særdeles tilfredsstillende ud.

Endelig har man fra Ministeriets Side udtalt sin Tilslutning til, at Uddannelsen i større Sejlskibe har sin store Betydning. Jeg skal herom henvise til Ministeriets Skrivelse, Betænkningens Bilag 16, hvor der udtrykkeligt siges:

„Der har fra praktisk talt alle Sider været Enighed om at anse Uddannelsen i de større Sejlskibe som værende af stor Værdi for Rekrutteringen af Dæksbefalingsmænd til Handelsflaaden, og for saa vidt der havde været farbar Vej til en fortsat rationel Løsning af dette Spørgsmaal paa Basis af de tilbageværende Rester af Sejlskibsflaaden, vilde en saadan Løsning i høj Grad have kunnet paaregne Interesse hos Søfartsministeriet, bl. a. ogsaa af den Grund, der anføres i det foreliggende Andragende ved Henvi- sning til Mangel paa Beskæftigelse blandt Sejlskibsførere og Sejlskibsstyr- mænd.“

Og saa tilføjes der:

„Der har imidlertid ikke kunnet anvises nogen saadan Udvej“ — hvad vi altsaa er ganske uenige med Ministeriet i, idet det Ændringsforslag, vi stiller, netop anviser denne Udvej.

Da der altsaa fra saa mange Sider er Enighed om Betydningen af Uddannelsen i sø- gaende Sejlskibe under Henvi- sning til den langt mere alsidige Uddannelse, de unge Sømænd faar, idet de kommer til at lære